

DE MONSTERBABY

In een klein stadje van België woont een baby van 2 jaar. Ze heet Maja. Maja is echt zó schattig. Ze heeft zo'n prachtige krulletjes en ze heeft kuiltjes in haar wangen als ze lacht. Haar ogen glinsteren in de zon. Ze kan al aardig wat woordjes zeggen : luutjes (saluutjes), kokolatteken (chocolade) en nog veel meer.....

Ze is de schattigste van de familie (op mij na dan) en een grote zegen voor haar ouders.

Ik ben laatst bij haar gaan logeren. Nu stel ik me even voor :

Ik ben Isabelle, de nicht van Maja, maar jij mag me **Gioia** noemen. Ik heb de hele voormiddag met Maja gespeeld. Toen maakte tante het eten klaar en gingen we eten. Nonkel begon een mop te vertellen. Toen tante, en daarna ik. En Maja brabbelde maar wat, alsof ze wist waar het om ging. We lachten allemaal omdat we haar zo schattig vonden. Ze wist nog altijd niet waar het om ging dus lachte ze maar mee. In de avond speelde ik nog wat met Maja. Toen aten we ons avondeten op. Dan speelden we met ze'n allen spelletjes, maar nonkel moest naar de WC en tante haalde nog wat koekjes. Maja en ik waren op dat ogenblik alleen in de kamer. Toen tante terug kwam zette ze de koekjes op tafel want ze realiseerde zich dat ze het drinken was vergeten.

Ik gaf Maja stiekem een koekje omdat Maja er om vroeg. Ik wist niet of mocht, dus ik vroeg het aan tante als ze terug kwam met de drankjes. Ze riep nee. Ik vroeg waarom niet? Omdat, antwoordde tante, Maja 's avonds geen suiker mag eten. En wat anders, vroeg ik? Anders verandert Maja in iets dat helemaal niet schattig is, zei tante.

In wat, vroeg ik ? Dat weet ik niet, zei tante, iets monsterlijks.

In wat, heeft de dokter niet verteld en nu moeten jij en Maja gaan slapen.

We gingen naar ons bed. Ik las haar nog een slaapverhaaltje voor.

Maar ze geraakte maar niet in slaap. Ik dacht : ik zing maar eens een wiegeliedje, maar zelfs dan kon ze de slaap niet vatten.

Ai ai, wat had ik gedaan ? Mocht ik haar dan toch geen koekjes gegeven hebben ? Tja, nu is het te laat. Gedaan is gedaan !

Na een tijdje vielen we beiden toch in slaap. En net dan gebeurde er iets vreemds. Ik keek rond me heen en hoorde iets kraken, ik vroeg me af wat het was. Ik keek opzij en naast mij, aan mijn bed, stond een reuze-Maja !!

Ze was wel 2 meter groot. Wat er nu gebeurde is waarschijnlijk waar tante het over had. Haar krullen veranderden langzaam in stekelhaar. Haar lieve wangetjes waren omgetoverd tot dikke wangen alsof er tennisballen in verstopt waren. Ze was net een dinosaurus, een mini dino dan. Ze stonk uren in de wind. Alsof dat nog niet genoeg was, liet ze voortdurend boeren en scheten, die ook nog eens stonken. Ze was echt een monster baby geworden. Een droom van een kind werd een nachtmerrie. Een nachtmerrie voor iedereen in haar geburen want.....toen ze stapte daverde gans het huis, niemand was meer veilig. Haar mama, mijn tante schreeuwde toen ze haar kind zag. Alleen zij kon het probleem oplossen met veel liefde, ze wou Maja knuffelen maar ze wist niet waar ze moest beginnen. Ze was zó groot ! Zoiets kan je niet knuffelen. Tante nam haar tenen omdat ze daar bij kon en Maja dacht dat ze gekieteld werd. Ze vond het superleuk en ze viel op de grond. Nu kon tante beter bij haar lichaam en haar gezichtje, de kwijl van Maja vloog overal heen. De muren waren besmeurd met smurrie van haar spuug. Wat gaat ze allemaal aanrichten ? Iedereen hield zijn adem in. Maja was bang geworden van zichzelf en begon te wenen. Op dat ogenblik kwam nonkel op de trap, maar haar ene traan was precies alsof de brandweer de brandslang had aangezet en spoelde nonkel in geen minuut weer naar beneden.

Toen besepte ik dat ze wel naar mij zou luisteren.

Ik zei stilletjes tegen Maja : Maja i a camotre sje soel ve dea sja isabelle la e Gioia

Dat betekent : Maja kom eens naar beneden ik ben het Isabelle maar jij mag me Gioia noemen in een andere taal. Ik dacht in mezelf wat het zou zijn als Maja de stad in zou gaan. Alle mensen zouden gillen als ze haar zouden zien. Heel de stad zou in paniek zijn. Ze zouden haar gevangen nemen om proeven op haar uit te testen en dat allemaal omwille van een stom suikerkoekje.

Gelukkig luisterde ze en ging ze liggen. Ik klauterde op haar gigantische gezicht en bestuurde haar via haar haarlokken. Eens we beneden waren, probeerde ik met veel geduld haar kalm te krijgen. Tante gaf haar veel water en zo spoelde al het suiker uit haar lichaam weg. Maja kromp weer tot haar normale grootte en brabbelde weer lieve woordjes als kokolatteke. Maar ik wist nu, dat ik haar 's avonds nooit meer een "kokolatteke" zou geven.

Eigenlijk was het een beetje mijn fout dat ze een monster-baby was geworden !!

Isabelle,

Gioia